

Kapitel II (§ 3).

Indberetningsregler.

Socialministeren fastsætter iflg. § 3 regler for, i hvilket omfang offentlige myndigheder, læger, lærere eller andre, som i deres virksomhed kommer i forbindelse med blinde eller stærkt svagsynede, skal afgive *indberetning til blindevæsenet*. Reglerne om indberetning fra læger eller lærere fastsættes efter forhandling henholdsvis med indenrigsministeren og undervisningsministeren.

Bestemmelsen erstatter de hidtidige regler i forsorgslovens § 258, stk. 3—5, om *indberetningspligt*, jfr. lovens § 23, stk. 1, som ophæver de nævnte bestemmelser i forsorgsloven. Det tilsigtes ved denne bemyndigelse at gøre reglen om indberetningspligten smidigere og at give mulighed for at effektivisere den. Bestemmelsen bygger på den ændring i indberetningspligten vedrørende talelidende, som blev gennemført ved § 1, stk. 1, i lov nr. 197 af 11. juni 1954 om ændringer i forsorgslovens § 257 vedrørende talelidende.

Kapitel III (§§ 4—6).

Foranstaltninger vedrørende børn.

Efter § 4 skal der gives forældre med blinde og stærkt svagsynede børn fornøden vejledning om disse børns behandling.

Bestemmelsen tilsigter en videreførelse og udbygning af det *vejledningsarbejde*, som hidtil af blindeinstitutterne har været ydet *forældre til blinde og stærkt svagsynede børn*.

Det er tanken, at dette for de pågældende børns udvikling meget vigtige arbejde skal udføres ved besøg i hjemmene, ved udarbejdelse af en skriftlig vejledning for forældrene og ved periodiske forældrekurser på blindeinstituttet på Refsnæs, der modtager blinde og stærkt svagsynede børn indtil konfirmationsalderen. Bestemmelsen, der i det væsentlige svarer til § 5, stk. 2, i loven om foranstaltninger vedrørende døve og tunghøre, gør det omhandlede vejledningsarbejde til et fast led i blindevæsenets arbejde. Vejledningsarbejdet skal også omfatte blinde børn i den skolepligtige alder.

I §§ 5 og 6 gives regler om *undervisning af blinde og stærkt svagsynede børn*. Disse bestemmelser afløser loven af 1926 om blinde børns undervisning, der ophæves ved lovens § 23, stk. 1.

Ifølge § 5, stk. 1, skal et barn, der er blindt, eller hvis syn